

87 . Ocnîța | Comuna: or. Ocnele Mari | Județ: Vâlcea | Punct: Buridava dacică | Anul: 1994

Anul: 1994

Cod RAN: 168194.01

Perioade: Protoistorie

Epoci: La Tène

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Mariana Iosifaru

Instituții: Muzeul Județean Vâlcea, Râmnicu Vâlcea

Șantierul arheologic Ocnîța

Raport

Terasa V are forma unui platou cu lungimea de 93 m și lățimea 33 (suprafața totală, aproximativ 3069 mp.), fiind orientată Est-Sud-Vest.

Cercetări pe această terasă au fost făcute în anii 1979-1980 și 1990-1993. Au fost trasate XXX secțiuni de dimensiuni mici variind în funcție de situația din teren, zona fiind împădurită. Au fost dezvelite 134 gropi săpate în stânca locală și un turn locuință situat în partea de Nord-Vest a terasei, fără alte urme de locuire-bordeie sau locuințe de suprafață.

Folosirea de către geto-daci a T V a început, după ce au fost escavate straturile de cultură preistorică (acolo unde au existat) cât și solul de pădure până la stâncă. Au fost descoperite materiale arheologice aparținând culturilor Coțofeni, Glina, Verbicioara. Fragmentele ceramice preistorice apar întotdeauna amestecate cu ceramică dacică, numai pe latura de Nord a T V, acolo unde s-a procedat la lărgirea terasei cu aproximativ 9 m.

Terasa V a fost amenajată de la început pentru un scop anumit pe care nu-l cunoaștem încă bine. În 1990 a fost descoperit în colțul de N-V al T V un turn-locuință din care provine originalul medalion de bronz cu reprezentarea unui personaj masculin.

Se poate spune deci că T V a fost și ea inclusă în sistemul defensiv din sec.I a.Chr., deși nu au fost descoperite urmele unei palisade. Prezența turnului indică folosirea spațiului acestei terase în sistemul de apărare, scopul acestuia fiind de a păzi urcarea dinspre Farfaru și de aici, spre intrarea principală de la limita T III.

Cele 134 gropi dezvelite până acum sunt descoperite pe latura de Nord și de Sud a terasei, de o parte și de alta a drumului antic, la 1,50 m. de acesta. Drumul antic a fost amenajat de-a lungul T V (cu lățime de 3,50-4 m.), direct pe solul antic, din loc în loc, acolo unde a fost cazul, fiind puse pietre de râu și bucăți de mal.

Gropile au fost săpate în tuful dacitic și pot fi grupate astfel:

1. Gropi de dimensiuni mari (diametru 2-2,50 m. și adâncimea 1,50-2,00 m.), rotunde sau ovale, umplute cu nisip fin și relativ puțin material ceramic.
2. Gropi umplute cu pământ galben - lutos în amestec cu multe bucăți de "mal" și puține fragmente ceramice (D: 1,50-2,00, ad. 1,00-1,20 m.
3. Gropi umplute cu pământ brun-negru pigmentat cu bucățele de cărbune, numeroase fragmente ceramice, având la bază un strat de pământ galben-lutos puternic bătătorit. (D: 0,75-1,50 m.; ad: 0,60-1,00 m.).
4. Gropi umplute cu multe bucăți de chirpic ars, cu urme de scânduri, stâlpi, bucăți mari de vatră fățuită,

fragmente ceramice (D: 1,00-1,50; ad.1,00-1,50 m.).

Gropile rituale. Deosebit de interesante sunt ultimele două categorii de gropi. Cum se explică prezența în gropile de pe T V a bucăților mari de chirpic ars puternic, care poartă imprimări de scândură dată cu rindeaua, lată de 10-15 cm., sau a urmelor de stâlpi cu diametrul de 28-30 cm. Care era funcționalitatea acestei terase? Acum se poate afirma doar că T V a fost și ea inclusă în sistemul defensiv al C1 din sec. I a.Chr. deși nu au fost descoperite urmele unei palisade. Prezența turnului indică folosirea spațiului acestei terase în sistemul de apărare.

În 1992 a fost descoperită o groapă rituală cu 29 obiecte: 12 cățuie, 12 vase borcan, un castron, umbo de la un scut de fier, o fibulă de fier, o aplică de fier, cute. Săpată în depunerea de la nivelarea terasei, bine conturată în pământul galben-lutos în amestec cu "mal" bătătorit, groapa are diametrul 1,50 m și adâncimea 1,50 m.

Cele 29 vase și obiecte din metal au fost depuse la partea superioară a gropii după un anumit ritual. Ținând seama de obiectele descoperite, groapa poate fi datată în sec. I a.Chr. și ea aparține nivelului III de locuire de la Ocnîța.

Materialul arheologic descoperit pe T V constă din: ceramică, obiecte de lut ars, unelte de podoabă. Ceramica lucrată cu mâna. grosieră, de factură tradițională în mediul geto-dacic, ornamentată cu brăuri alveolate, incizii și butoni, este destul de frecventă. Ceramica fină este reprezentată de vasele lucrate cu roata din pastă cenușie și mai rar roșie-cărămizie. Formele frecvent întâlnite sunt fructierele cu piciorul scurt și subțire și cupa adâncă, strecurătorile și străchinile. Ceramica de import este reprezentată prin fragmente de amforă.

Cercetările arheologice efectuate pe Terasa V de la Ocnîța documentează existența în această zonă a unei îndelungate și intense locuiri geto-dacice (sec. II a.Chr. - sec. I p.Chr.), precum și a unui puternic centru fortificat ce făcea parte din sistemul defensiv creat pe cursul mijlociu al Oltului.

Informații suplimentare online

[Raportul 104 din cronica.cimec.ro](http://raportul104.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserv Cimec.ro](http://localizare.cimec.ro)
